

בית משפט השלום בירושלים

6.11.2011

בפני כב' השופט ארנון דראל
ת"פ 2345-09 מדינת ישראל נ' יהושע קייזר

בעניין: מדינת ישראל
ע"י עו"ד ליאור שביט
היחידה הארצית למאבק בפשיעה כלכלית, משטרת ישראל

המאשימה

נגד

יהושע קייזר
ע"י עו"ד חיים כהן

הנאשם

הכרעת דין

מבוא

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע שלוש עבירות: ניסיון לקבלת דבר במרמה – עבירה לפי סעיפים 415 ו-25 לחוק העונשין, תשל"ז – 1977, (להלן: "חוק העונשין"); זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר – עבירה על סעיף 418 לחוק העונשין; שימוש במסמך מזויף – עבירה על סעיף 420 לחוק העונשין. כמפורט בהרחבה להלן החלטתי לזכות את הנאשם.
2. מתוך תיאור העובדות שבכתב האישום עולה כי הנאשם הוא בעל מניות בחברת יד קייזר בע"מ (להלן: "החברה"), שהיא חברה פרטית. הנאשם היה מעוניין בקבלת רשיון ספק גז ולשם כך פנה בבקשה למנהל ענייני בטיחות הגז במשרד התשתיות, (להלן: "המנהל"). במסגרת הבקשה שהגיש, צרף כפי שנדרש, בין היתר, העתק חוזה עם ספק גז מורשה בתחום פעילות האחסון וההובלה של גז. עוד מתואר כי חברת אובק גז בע"מ (להלן: "אובק גז") היא חברה המורשית לעסוק בהובלת גז.
3. הטענה שמועלית כלפי הנאשם היא כי במועד כל שהוא לפני יום 7.3.07 הוא זייף הסכם להובלת גז"ם לצוברים שנערך בין החברה לבין אובק גז ולפיו אובק גז תוביל במיכליותיה גז עבור החברה. ההסכם, שהוגש כמוצג וסומן ת/3, (להלן: "ההסכם") נושא את התאריך 26.9.2006. בהמשך הגיש הנאשם את המסמך המזויף, ההסכם, ביחד עם הבקשה לרישיון ספק גז ושלח אותם למנהל. משלוח ההסכם נעשה מתוך ידיעה שאין בו אמת שכן במועד הרלוונטי לא נחתם כל הסכם בין החברה לבין אובק גז. המנהל קיבל את הבקשה בצירוף המסמך אך החליט שלא להיעתר לבקשה.

בית משפט השלום בירושלים

6.11.2011

בפני כב' השופט ארנון דראל
ת"פ 2345-09 מדינת ישראל נ' יהושע קייזר

4. כעולה מתוך כתב האישום – בבסיסו עומדת ההנחה כי המסמך – ההסכם בין החברה לבין אובק גז – הוא מסמך מזויף וכפועל יוצא מהנחה זו נגזרת המסקנה כי בשימוש בו נעשה ניסיון לקבל דבר במרמה; זיוף מסמך ושימוש במסמך מזויף.
5. בתשובתו לאישום טען הנאשם כי הנאשם קיבל את המסמך חתום מגורם שלישי, מר ליאור עובדיה, וכי כתב האישום חסר כל תוכן ופרי של רדיפה של הנאשם.

העובדות

6. אין למעשה מחלוקת על חלק גדול מהעובדות ובהן כי אכן הנאשם הגיש את הבקשה בשם החברה למנהל וכי במצורף לבקשה צירף את ההסכם בין החברה לבין אובק גז שלטענת המאשימה הוא הסכם מזויף. עוד אין מחלוקת על כך כי בסופו של דבר לא ניתן לחברה היתר בהתבסס על ההסכם האמור ולא ניתן לה היתר בכלל.
7. המחלוקת המרכזית היא באשר לנסיבות יצירתו של אותו הסכם, נסיבות החתימה עליו וזהות החותם והאם אכן מדובר במסמך מזויף שהוגש על ידי הנאשם למנהל מתוך כוונה לקבל את הרשיון שלא כדין. עוד התעוררו שאלות באשר לתהליך שהתנהל לגבי אישור בקשת החברה.

גרסת ולדימיר נומובסקי

8. העד היה במועד הרלוונטי סמנכ"ל משרד התשתיות הלאומיות והיה ממונה על רישוי בתחום הגז. במסגרת עדותו הוא הגיש מסמך שנקרא 'סיכום פרום רישוי – בקשתה של חברת יד קייזר לרשיון ספק גז' – ת/2. המסמך מתעד דיון שהתקיים לגבי בקשת החברה ביום 13.11.07. במסגרת הדיון נכתב כי המבקש הגיש הסכם שירותי הובלה עם חברת אובק גז ומנהל חברת אובק גז טוען כי המסמך מזויף. בהמשך נכתב כי המסמך הנדון מעורר ספק לגבי אמינותו ולכן יש לדרוש הסכם חדש להובלת גז. כמו כן הונחה אחד ממשותפי הישיבה, ארז ובדקר, להגיש תלונה במשטרה בגין הגשת מסמך כוזב. עם זאת הוחלט על המשך תהליך הרישוי.

גרסת ארז ובדקר

9. העד הוא ראש תחום רישוי במנהל הגז. בעדותו הוא התבקש להתייחס להסכם ואמר שההסכם, כפי שהוגש למנהל, אינו ממלא אחר הדרישות מאחר ובחתימות לא רשומים שמות החותמים (עמ' 30, ש' 2-3). הוא תאר את שיחת הטלפון שערך עם תמים

בית משפט השלום בירושלים

6.11.2011

בפני כב' השופט ארנון דראל
ת"פ 2345-09 מדינת ישראל נ' יהושע קיזר

חרזאללה, (להלן: "תמים"), מנהלה של חברת אובק גז, כדי לבדוק את אמינות המסמך. הוא מסביר כי בדק עם תמים באופן טלפוני – 'התקשרתי אליו לפלאפון ודיברתי איתו ישירות. בנוסף גם אחיו שהיה בעל סמכות לא חתם' (עמ' 30, ש' 10-11). מכל מקום הוא הבהיר כי במסגרת תפקידו עליו לוודא כי מדובר במסמך מקורי וכי מי שחתם אכן חתם עליו. לדבריו המסמך כפי שהוא לא היה מביא לקבלת רישיון אלא אם היו מתקנים אותו ומוסיפים את זהות החותמים והוא היה בודק זאת (עמ' 31, ש' 5-19). בחקירה הנגדית הוא אמר שתמים אמר לו שכוסאי (הכוונה לכוסאי חרזאללה, אחיו של תמים, (להלן: "כוסאי"), לא חתם אך הוא עצמו לא דיבר עם כוסאי (עמ' 32, ש' 13).

גרסת תמים חרזאללה

10. העד הוא הבעלים של חברת אובק גז וכיהן באותה תקופה כמנכ"ל החברה ומורשה החתימה היחיד לחתום בשמה. כאשר הוצג בפניו ההסכם הוא הבהיר כי החתימה עליו אינה חתימתו וכן כי לא הייתה לו חותמת כזו (עמ' 17, ש' 19). הוא צין כי אינו מכיר את הנאשם או את הצד השני להסכם (עמ' 17, ש' 20-23). באשר לסמכות לחתום בשם החברה הוא אמר כי אף אחד אינו רשאי לחתום למעט הוא עצמו (עמ' 18, ש' 20). שאלה נוספת שהופנתה אל העד היא האם הוא שאל אחרים, בכירים, אם חתמו על הסכם כזה. תשובתו הייתה 'שאלתי את האח שלי ליתר בטחון, למרות שהוא לא מורשה לחתום, קוראים לו כוסאי' (עמ' 18, ש' 28). מאחר ותשובתו לא התקבלה כראיה לאמיתות התוכן בשל כך שמדובר בעדות שמיעה אמנע מלהתייחס אליה (עמ' 19, ש' 14). תמים הוסיף כי בכל מקרה ההסכם לא היה מסייע כי משרד התשתיות לא היה מאשר הסכם כזה (עמ' 19, ש' 22-24). בחקירה הנגדית הוא אישר כי בשנת 2006, השנה שבה נחתם המסמך, היה אחיו כוסאי עובד בכיר בחברה וסיים לעבוד בה באמצע שנת 2006. הוא הוסיף שאם אינו טועה כוסאי כבר לא היה עובד החברה (עמ' 20, ש' 10-12). כוסאי, לדבריו, עזב והקים עסק משלו באותו תחום (עמ' 21, ש' 1-2). העד אישר כי הוא מכיר את ליאור עובדיה, (להלן גם: "ליאור") וכפי שיפורט להלן היה זה שקישר בין חברת אובק גז לבין הנאשם) כמי שרכש ממנו גז (עמ' 21, ש' 26-27).

גרסת הנאשם

11. הנאשם נחקר במשטרה חקירה ארוכה וממושכת גם בעניינים אחרים. באשר למסמך הוא אמר שהוא מכיר את המסמך, שלח אותו למנהל וכי זה ההסכם שעשה עם אובק גז. לדבריו אנשי המינהל אמרו לו שהם פוסלים את אובק כי אין לחברה זו משאית (ש' 10).

בית משפט השלום בירושלים

6.11.2011

בפני כב' השופט ארנון דראל

ת"פ 2345-09 מדינת ישראל נ' יהושע קיזר

200-203). הוא התבקש לספר לחוקר על נסיבות החתימה על ההסכם: 'עם מי ישבת, איפה היה המו"מ, מה היו העלויות וכדי' והשיב 'האמת אני לא מכיר את אובק כל כך טוב. ליאור עשה את התיווך. הכל נעשה בפקס. את המכתב הזה ניסח אובק גז' ומה שהוא כתב אני חתמתי' (ש' 206-207). הוא נשאל מי חתום על המסמך מטעם אובק והשיב 'לא יודע, אני לא יודע, הכל נעשה מולו בפקס, זה הבעל בית של אובק' (עמ' 209). הוא שלל את האפשרות שזייף את המסמך וטען שקיבל אותו בפקס. הוא שב ואמר כי לא הוא דיבר עם מנכ"ל אובק אלא ליאור (ש' 220). הוא אמר שאינו יודע מי הוא תמים חרזאללה (ש' 224-225) וכן לא ידע מי הוא קוצי (כוסאיי –א.ד.). חרזאללה (ש' 245-246). למרות תשובות אלה ואף שלא ידע מי הם תמים וכוסאי הוא השיב בתשובה לאמירה כי תמים אמר שהמסמך מזויף את התשובה 'אין לי מה להגיד. אחד משני האחים חתם. עכשיו הם בסכסוך' (ש' 317).

12. מטעם הנאשם הוגש גם מכתבו של עורך הדין יובל סדן מיום 19.5.08 (נ/4) בו התייחס למסמך וטען כי אינו מזויף וכי נחתם על ידי אובק בנוכחות מר ליאור עובדיה שמסר לנאשם את המסמך.

13. בעדותו בבית המשפט אמר הנאשם כי באותה תקופה היה במשרד ביחד עם ליאור וליאור אמר לו שיש מי שיכול לחתום איתו על הסכם, חברה בשם 'אובק גז' ושהוא יכול להחתים אותם. הנאשם נכנס לאינטרנט, הוציא הסכם, חתם עליו מראש ונתן לליאור שיחתים את אובק (עמ' 39, ש' 1-5). זהות הבורר שמופיעה בהסכם, עו"ד יעקב שפיגלמן, הופיעה בנוסח שהיה באינטרנט. לדבריו לאחר שליאור לקח את ההסכם הוא החזיר אותו אליו כעבור כמה ימים (עמ' 39, ש' 16). הוא אמר כי הוא עצמו לא הלך לאובק כי אינו מכיר אותם. מכיוון שליאור מדי פעם היה נוסע לשם הוא נסע והביא (עמ' 39, ש' 22-23). באשר לחתימות הוא אמר כי הוא שם את חותמת החברה שלו וחתם והצד השני היה ריק (עמ' 40, ש' 32). הוא שב ואמר כי אינו מכיר את תמים וכוסאי (עמ' 40, ש' 33-34).

14. בחקירה הנגדית עומת הנאשם על הפערים בין עדותו לבין הגרסה שנתן במשטרה – שם אמר כי ליאור עשה את התיווך ולא כי הוריד את ההסכם מהאינטרנט וציין כי יכול להיות ששיקר במשטרה (עמ' 42, ש' 23-24). הוא עמד על כך שמבחינתו היה מדובר בהסכם וירטואלי (עמ' 43, ש' 19). עניין נוסף שעלה בחקירה היה הפער בין עדותו של הנאשם כי הוא מכיר את ליאור משנת 2007 בעוד שמועד החתימה על המסמך הוא מ-2006. התשובה לכך הייתה 'אני לא חזק בתאריכים' (עמ' 44, ש' 18). הוא לא ידע מי חתם על המסמך אלא רק כי הביא וקיבל מסמך שהוא חתום וכי כך אמר לו ליאור (עמ' 45, ש' 23-32).

בית משפט השלום בירושלים

6.11.2011

בפני כב' השופט ארנון דראל
ת"פ 2345-09 מדינת ישראל נ' יהושע קייזר

גרסת ליאור עובדיה

15. ליאור נחקר כחשוד בעבירות אחרות ונגבתה ממנו הודעה שהוגשה (ת/8). בהודעתו הוא תיאר כי הנאשם היה שותף עמו בעסק והיה אחראי על כל דבר שהיה בחנות (ש' 22-23). באשר להסכם נשוא כתב האישום הוא נשאל מה מסמך זה. הוא השיב כי 'אני רואה שזה מסמך על החלפת שירותים בין חברות גז. בין חברת יד קייזר ואובק גז. המסמך הזה לא קשור אלי. יכול להיות שראיתי אותו אצל שייעי (עמ' 6). בהמשך חקירתו במשטרה הוא נשאל האם תיווך בין הנאשם לבין אובק והוא השיב 'אני שלחתי את שייע לשמה. אני קישרתי בינו לבין קוציי ותמים. שייע פתח חברת גז והיה צריך כל מיני אישורים ואני קישרתי ביניהם'.

16. בחקירתו הראשית הוא אישר כי הוא מכיר את תמים ואת קוסאי משך שנים וכי הוא עובד עד היום עם קוסאי (עמ' 23, ש' 22-25). באשר להיכרות עם הנאשם ציין כי היה תקופה קצרה שותף שלו ולפני כן הנאשם עבד אצלו. בתשובה לשאלה מה ידוע לו על ההסכם הוא השיב כי:

ת'. בזמנו קייזר ביקש חברה שתוביל לו את הגז כי רצה לפתוח חברה משלו. הוא היה חייב אישור להובלה. קישרתי בינו לבין אובק – תמים וכוסאי ואז קייזר העביר לי את המסמך הזה שהעברתי אותו לכוסאי כשהוא העביר לי את המסמך, המסמך לא היה חתום אבל כל הטקסט היה כתוב. כוסאי חתם על זה.
ש. ומה עשית עם זה?
ת. החזרתי את זה לקייזר.
ש. איך אתה יודע שכוסאי חתם על זה?
ת. כוסאי אמר לי שהוא חתם על זה. כוסאי היה המנהל שם באובק."
(עמ' 23-24).

17. בהמשך החקירה הראשית הוא נשאל לגבי גרסתו של תמים שלא ידע על כך שהמסמך נחתם וכי רק הוא מוסמך לחתום בשם החברה והוא השיב 'אני לא יכול לדעת האם ידע או לא ידע אבל כוסאי היה זה שעשה הכל באובק' (עמ' 24, ש' 9).

18. בתשובה לשאלה מה בדיוק קרה הוא אמר 'אני העברתי לו טלפונים של אובק. אני לא יודע אם ענו לו או לא, ואז ביקשתי מכוסאי לחתום על המסמך הזה ולתת שירותי הובלה, אני מתייחס ל-ת/3, הוא אמר שכן. כוסאי חתם וזה עבר אליו. אני לא זוכר אם אני העברתי או לא' (עמ' 24, ש' 18-19). הוא תאר שיחות עם כוסאי סמוך לפני מתן עדותו בבית המשפט ואמר כי 'הוא אמר אני חתמתי' (עמ' 24, ש' 23). הוא שלל את האפשרות שמדובר במסמך מזויף ושב ואמר 'המסמך הזה, זה כוסאי העביר' (עמ' 24, ש' 31).

בית משפט השלום בירושלים

6.11.2011

בפני כב' השופט ארנון דראל

ת"פ 2345-09 מדינת ישראל נ' יהושע קיזר

19. בחקירה הנגדית על ידי התובע הוא התבקש להסביר את הפער בעין עדותו בבית המשפט לבין חקירתו במשטרה שם אמר שאין לו קשר למסמך. הוא השיב לי אין שום קשר אישית למסמך. אישית אני לא קשור לחברה הזאת של קיזר. אני קישרתי ביניהם. אין לי שום קשר למסמך (עמ' 26, ש' 3-2). הוא נשאל האם יכול להיות שהוא לקח את המסמך והעביר לכוסאי ביד והשיב 'יכול להיות שאני, אני לא זוכר' (עמ' 26, ש' 7). הוא התבקש להבהיר כיצד אמר בתחילת חקירתו בבית המשפט שהעביר והשיב 'אז העברתי' (עמ' 26, ש' 9). בכל מקרה הוא אמר שבדק שכוסאי חתם (עמ' 26, ש' 10-11). בתשובה לשאלות לגבי גרסתו במשטרה הוא השיב כי אינו זוכר והבהיר כי יתכן ולא הוא העביר את המסמך ויתכן ושעיה לקח את המסמך (עמ' 26, ש' 21). בכל מקרה הוא שב ואמר כי הוא יודע בוודאות שכוסאי חתם אף שלא ראה זאת (עמ' 26, ש' 22-25). בסוף עדותו הוא אמר על העברת המסמך כי 'או שהביא לי או שהוא העביר להם' (עמ' 28, ש' 10).

הטענות

20. המאשימה מבקשת לקבוע כי ההסכם, שהיה הדבר היחיד שמנע את מתן הרישיון לחברה היה מסמך מזויף והיא למדה זאת מעדותם של נומירובסקי, ורדבקר ותמיס. היא נסמכת בעיקר על עדות תמיס כי המסמך לא נחתם על ידו, חותמת החברה שעליו אינה מהחותמות שנעשה בהן שימוש בחברה ולכאורה כי נעשה בירור גם עם כוסאי לגבי חתימתו על המסמך.

21. חיזוק לעמדתה מוצאת המאשימה בסתירות הרבות שהיו בתוך גרסאותיהם של הנאשם וליאור – הן בתוך כל גרסה והן בהשוואת הגרסאות השונות זו עם זו. היא מפנה לכך שליאור ציין במשטרה שאין לו קשר להסכם וכל פעילותו הייתה להפנות את הנאשם אל חברת אובק גז. בחקירתו הראשית שינה את דבריו ואמר שהוא זה שהעביר בפועל את המסמך לאובק ולאחר מכן בחקירה הנגדית חזר בו ואמר שאינו זוכר אם העביר את המסמך. מכל מקום אף שליאור אמר שכוסאי הוא החתום על המסמך הוברר כי לא ראה זאת.

22. גם את גרסת הנאשם מוצאת המאשימה כלא מהימנה והיא מציינת כי בתחילה אמר שאינו מכיר את חברת אובק ומי שעשה את התיווך בינו לבין חברה זו היה ליאור, כאשר ההסכם הועבר בפקס. טענתו בעת שנחקר במשטרה הייתה כי חברת אובק ניסתה את המסמך והנאשם חתם. בחקירה הראשית נתן הנאשם גרסה הפוכה בנקודה זו והיא כי יסודו של המסמך הוא באתר אינטרנט וכי הנאשם הוא שהוריד את המסמך

בית משפט השלום בירושלים

6.11.2011

בפני כב' השופט ארנון דראל

ת"פ 2345-09 מדינת ישראל נ' יהושע קיזר

מהרשת, הדפיס אותנו, חתם ונתן לליאור כדי שיעביר את המסמך לחברת אובק. המאשימה מפנה גם לכך שהנאשם לא ידע מי חתם על המסמך מטעם אובק ואף טען בתחילה כי אינו יודע מי הם תמים או כוסאי אך לאחר מכן ידע שהם אחים. קבלת המסמך על ידי הנאשם עולה גם ממכתב ששלח בא כוחו – 4/3 – שם נכתב כי המסמך נחתם בנוכחות ליאור ולעומת זאת בתשובה לאישום ניתנה תשובה אחרת. המאשימה אף מפנה לסתירות שונות בגרסת הנאשם גם בעניינים אחרים.

23. על רקע הסתירות הרבות, היות הגרסה המאוחרת גרסה כבושה והימנעות הנאשם מהבאתו של כוסאי לעדות סבורה המאשימה כי יש לקבוע כי אכן מדובר במסמך מזויף. היא למדה על כך מהראיות הנסיבתיות כהגדרתה ולטענתה 'לא סביר ושונה משכל ישר שמנכ"ל חברה חותם על מסמך שהוא לא יודע מול מי הוא חותם, לא מכיר את זהות החותמים מולו, הוא לא יודע איך נשלח המסמך, הוא משקר ביחס לנסיבות עריכת המסמך'.

24. המאשימה סבורה כי בנסיבות אלה הוכח כי מדובר במסמך מזויף שנעשה בו שימוש וכן כי התעורר בלב הנאשם חשד לכך שהמסמך אינו משקף התקשרות אמיתית אך הוא עצם את עיניו ולכן יש לראותו כמי שמודע לכך שהמסמך אינו אמיתי ואת השימוש בו לשם קבלת הרשיון כניסיון לקבלת דבר במרמה.

25. הסנגור העלה טענות רבות כנגד המגמתיות בפעולת הרשות במונח רשיונות גז והרדיפה כלפי הנאשם שלאחר חקירה על עבירות רבות אחרות הסתכמה בהגשת כתב אישום רק בעניינו של הסכם שממילא לא שימש בסיס להחלטה אם לתת רישיון או לא. הוא ביקש לקבל את גרסת הנאשם כי לקח את המסמך מהאינטרנט או שמישהו ניסח אותו עבורו, ראה אותו כהסכם פורמאלי שיש להראותו למנהל, חתם עליו והעביר לליאור לטפל בחתימת המסמך על ידי אובק גז. הוא מפנה לכך שזו הייתה הגרסה מלכתחילה ואין מדובר בגרסה כבושה.

26. מכל מקום גם אם היו פערים בין הגרסאות הרי שבבסיסה מדובר באותה גרסה שניתנה הן על ידי הנאשם והן על ידי ליאור ולפיה מי שחתם על המסמך הוא כוסאי, אחיו של תמים, וגרסה זו עלתה מהרגע הראשון ולא השתנתה. הסנגור מצביע על כך שגרסה זו שהופיעה מתחילת הדרך למעשה כלל לא נבדקה כמו גם הטענה כי האחים מסוכסכים ויתכן וזו הסיבה לכך שתמים אינו יודע על כך שכוסאי הוא שחתם על המסמך. את הפרטים השונים שלגביהם היו הגרסאות שונות – מי יצר את המסמך, איך הועבר לאובק ואיך הוחזר – מגדיר הסנגור כעניינים שוליים. הסנגור מפנה גם לכך שמערכת

בית משפט השלום בירושלים

6.11.2011

בפני כב' השופט ארנון דראל
ת"פ 2345-09 מדינת ישראל נ' יהושע קיזר

היחסים בין ליאור לכוסאי הייתה הדוקה ונמשכת עד היום ולכן הפניה מצד ליאור לכוסאי נראית נובעת ממערכת היחסים הזו.

27. עמדת הנאשם היא אפוא כי לא הוכחו יסודותיהן של כל עבירות – לא הוכח כי המדובר במסמך מזויף ולא הוכח כי נעשה שימוש במסמך כזה כדי לקבל דבר במרמה.

האם זייף הנאשם את ההסכם

28. המאשימה ייחסה לנאשם, כאמור, שלוש עבירות. אחת מהן היא עבירה של זיוף מסמך – עבירה לפי סעיף 418 לחוק העונשין. דומה כי לא יכולה להיות מחלוקת שלא הובאה כל ראיה לכך שהנאשם זייף את המסמך גם אם הייתה מוצא כי מדובר במסמך מזויף ובמקרה שאכן היה מדובר במסמך מזויף כל שניתן לטעון כלפי הנאשם בקשר לכך כי עשה בו שימוש אך לא כי זייף אותו.

האם נעשה מצד הנאשם שימוש במסמך מזויף והאם נעשה ניסיון לקבל דבר במרמה

29. השאלה הראשונה שבה יש לדון היא האם הוכח כי ההסכם הוא אכן מסמך מזויף והתשובה לשאלה זו היא שלילית. מקובלת עלי בעניין זה עמדת הסנגור כי המאשימה כשלה בהוכחת נדבך מרכזי זה בכתב האישום. עוד מלכתחילה הוברר כי טענתו של הנאשם היא כי מי שחתם על המסמך הוא אחד משני האחים כוסאי או תמים (ת/1, ש' 317).

30. האפשרות שכוסאי הוא שחתם על המסמך עלתה גם מעדותו של תמים שאמר כי שאל את אחיו ליתר בטחון אם חתם על המסמך (עמ' 18, ש' 28) דהיינו אפשרות זו הייתה קיימת בעיניו של תמים. עמדה זו נמסרה גם לארז ודבקר בעת שהתקשר לתמים (עמ' 30, ש' 10-11).

31. אין בפני כל תשובה לשאלה האם כוסאי אכן חתם על המסמך. אמנם תמים טען שאמר שלא חתם ולעומתו ליאור אמר שכוסאי אמר לו שחתם אך בהיעדרו של כוסאי לא הוכח דבר בעניין זה. הימנעות המאשימה מחקירתו של כוסאי בנסיבות כאלה - עוד בשלב החקירה ולמצער בטרם הגשת כתב האישום - שומטת את הבסיס מכתב האישום ומהווה מחדל חקירתי שלא ניתן לו הסבר.

בית משפט השלום בירושלים

6.11.2011

בפני כב' השופט ארנון דראל

ת"פ 2345-09 מדינת ישראל נ' יהושע קיזר

32. גביית גרסה מכוסאי עצמו על רקע הטענה כי הוא החתום בשם אובק גו הייתה צעד מתבקש והכרחי שלא נעשה. בהקשר זה אציין כי איני סבור שהיה על הנאשם להביא את כוסאי לעדות חלף חקירתו בזמן אמת על ידי המאשימה כפי שנדרש היה לעשות.
33. מכאן שבהיעדר גרסתו של כוסאי ובירור השאלה האם הוא זה שחתם על המסמך עם חותמת אובק גו מצאתי כי כלל לא הוכח שהמסמך מזויף וכי לא נחתם על ידי כוסאי, עובד בכיר בחברת אובק גו.
34. המאשימה נסמכה בטיעוניה על טענות במישור סבירות ההתנהגות – התקשרות ללא מפגש בין הצדדים, ללא משא ומתן, ללא סיכום על תנאים וכן טענה כי רק תמים היה מוסמך לחתום. איני סבור כי לצורך הרשעה במשפט פלילי די בכך ובוודאי שלא ניתן לקבוע כי מסמך מזויף אך ורק כי אינו כולל את הפרטים הנדרשים או כי נסיבות העברתו לחתימה על ידי הנאשם וליאור אינן מבטאות דרך התקשרות נאותה לדעת המאשימה. כך גם אין זה נדרש כי כל אדם שמתקשר עם חברה יפנה לבדוק את הפרוטוקולים של האסיפה הכללית או הדירקטוריון לשם בדיקה מי מורשה חתימה ומההימנעות מלעשות כן ועד לקביעה כי המסמך מזויף ברמת ההוכחה הנדרשת במשפט הפלילי המרחק רב.
35. איני מתעלם מהסתירות הרבות בין גרסאות הנאשם וליאור ואולם הרושם שהתקבל מכך ששניהם ניסו, לאחר שהתברר להם שיש קושי עם המסמך, להרחיק את עצמם ממנו אך לא דווקא בשל כך שהוא מזויף אלא מתוך רצון שלא להסתבך ומכל מקום לא ניתן ללמוד מכך על היותו מזויף.
36. כך הדבר גם באשר לעבירה הנוספת של ניסיון לקבלת דבר במרמה. טענת המאשימה בכתב האישום היא כי הנאשם שלח את המסמך המזויף למנהל בידעו שאין בו אמת בכוונת מרמה. משגם טענה זו נסמכת על כך שההסכם מזויף ואינו משקף עסקת אמת ונוכח מסקנתי כי דבר זה לא הוכח – לא מתקיימים גם יסודותיה של עבירה זו.
37. יובהר המבחן אינו מה שידוע עתה (וגם עתה לא הוברר האם המסמך מזויף) אלא יש לבחון מה שידע הנאשם בעת שצרף את ההסכם לבקשה. באותו שלב אחז הנאשם בהסכם שחתום בחותמת של אובק גו באופן שנראה כהסכם לכל דבר ובהינתן כי למרות כל הפערים היו הנאשם וליאור סבורים כי נחתם על ידי כוסאי ולא הוכח שלא כך היה – המסקנה היא כי לא הוכח מעבר לספק סביר שנעברו העבירות הנטענות.

בית משפט השלום בירושלים

6.11.2011

בפני כב' השופט ארנון דראל
ת"פ 2345-09 מדינת ישראל נ' יהושע קיזר

38. אוסיף עוד כי אף אם ניתן לראות במסמך כמסמך כוזב – במובן זה שהוא אינו משקף בהכרח עסקת אמת בין אובק גז לחברה אין הדבר הופך את המסמך למזויף (ר' י' קדמי, על הדין בפלילים, 894 (2005) וההפניות שם). מכל מקום גם טענה זו לא הוכחה ולא הונחה תשתית מספיקה לקבוע מעבר לספק סביר כי המדובר במסמך שנחזה להיות את אשר איננו וכי לא הייתה כוונה אמיתית להתקשרות בין הנאשם והחברה לבין אובק גז באמצעות כוסאי. מטעם זה גם אם הטענה לקבלת דבר במרמה הייתה נסמכת על כך שהמסמך אינו מזויף אך מבטא עסקה שאינה אמיתית או קיימת – הרי שגם טענה כזו לא הוכחה כנדרש.

סיכום

39. אני מזכה את הנאשם מהעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ט' חשון תשע"ב, 06 נובמבר 2011, בהיעדר הצדדים

המזכירות - תודיע לבאי כוח הצדדים טלפונית כי הכרעת הדין ניתנה ותעביר אליהם עותק ממנה.

ארנון דראל, שופט